

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Buletí Informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DIPÒSIT LÈGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon. 265005
73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 77

15 DE JUNY DE 1985

PREU 60 PTES.

Editorial

Els comerciants de S'Arenal s'uneixen

A l'assemblea de comerciants convocada aquesta setmana passada a l'Auditori de S'Arenal se van dir coses ben interessants: Que se podia comprar una botella d'Osborne al Continente a 270 ptes. mentre que les distribuïdors habituals els ho cobraven a més de 300, que els guies turístics en el seu viatge a la Ciutat de Mallorca inclueixen una aturada a Continente on els turistes compraven molta de mercaderia, que el Free Shop de l'Aeroport, al ser de l'Estat Espanyol els feia una competència grossa i deslleial.

A l'hora de les solucions en trobaren ben poques els nostres comerciants. Se posaren els exemples del Free Shop de l'Aeroport de Canaries que els espanyols llevaren a causa de les bombes que els canaris hi posaren i se parlà d'anar a Continente a veure d'arribar a un acord i no fer-se la competència.

Tanmateix la solució és una altre i aquesta no s'esmentà a la reunió que ens ocupa.

Si Continente te els preus baixos, és perquè va directament a Osborne i negocia dos trailers de caixes de conyac. Va al fabri-

cant de cervessa i aconseguix el preu mínim a base de comprar grans quantitats, i lo mateix fa amb els teixits, perfums, carns i tota la mercaderia que ens puguem imaginar. Continente es fort perquè és gran i gross.

Però els nostres comerciants units, són deu vegades més grossos i grans que els Continente. De S'Arenal de Llucmajor a Ca'n Pastilla l'extensió dels nostres comerços és molt més extensa que la dels grans supermercats mallorquins.

La solució iudè és la unitat. Els nostres comerciants units en associació poden formar una cooperativa de compra capaç d'aconseguir uns preus tant o més baixos que els aconseguits pels supermercats de grans extensions. Aquest i no altre ha d'esser objectiu de la Associació de Comerciants de S'Arenal: la fundació d'una cooperativa de compra per tal d'aconseguir uns preus competitius.

L'assumpte del Free Shop de l'Aeroport és un altre. Estam en contra de tot tipus de violència, però pot ser aquesta gent,

és l'únic llenguatge que pot entendre.

La Associació de Comerciants te de moment un centenar de socis que cotitzen 1.000 ptes., cada tres mesos. Quan la majoria de comerços sien socis d'aquesta associació i aqueste es federi amb altres associacions de zones turístiques il·lenques, els nostros comerciants tendran una veu ben forta, tant de cara a l'administració com davant els proveïdors.

Ara de un a un, fan ben poc paper.

Dilluns passat al migdia, festa grossa a Ca'n Pastilla, una d'aquestes festes que només se fan cada cent anys. La inauguració oficial de l'Escola Pública. Un edifici de 8 unitats que cubrirà les necessitats d'aquesta barriada arenalera.

Assitiren a aquesta inauguració el delegat del Govern, el batle de Ciutat, la tinent de batle d'Educació, el delegat del Ministeri d'Educació, regidors de l'Ajuntament i molts de veïnats de la barriada, com és natural també hi eren els nins i nines de Ca'n Pastilla.

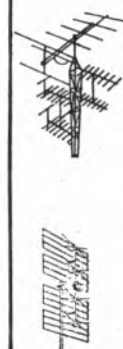
La Banda Municipal, va amenitzar l'exquisit aperitiu en que va acabar l'acte.

Chuladas
Nova botiga
d'infants

Auda. Nacional, 19
Entre Balears 7-8

Tel. 26 66 68
El Arenal

TELE ANTENA

CARRER MARINETA, Nº 7 S'ARENAL DELEGACIÓ DE MALLORCA

Comunica als seus clients i amics que hem rebut nou material més sofisticat per les instal·lacions de les antenes de TV3 de Catalunya.

Vosté, encara no ho te instal·lat? A que espera?

TELEFON:
26 96 17

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)	227643-227644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Policia Nacional	091
Policia Municipal	092
Policia Municipal de S'Arenal	267654
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Policia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua Potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 720 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

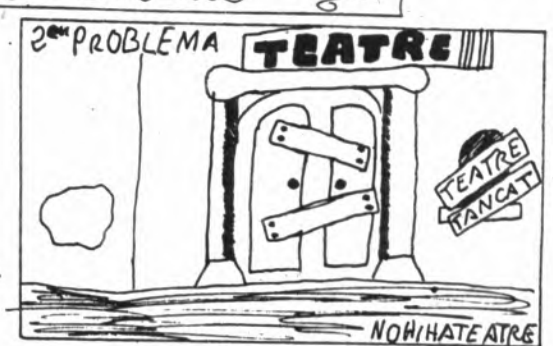
☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Cami

Canteres, 132, S'Arenal.

porto-cristo

ELS PROBLEMES DE PORT

COL-LECTIU ENDERROSSALL/85

A Porto - Cristo també volen un ajuntament

Aquestes vinyetes fetes per en Xisco Amor, estudiant de 8° d'E.G.B. bé es mereixen una portada, un editorial, unas pàgines centrals i fins i tot una contraportada. Ses dues primeres coses les hi oferim des d'aquí, les altres, tal vegada mes envant.

Crec que mereixen, sense cap dubte, una consideració especial no sols per la imaginació de l'autor i la perfecció del dibuix, sinó per la preocupació social que demostra, les seves inquietuds com a al·lot (té 13 anys) i com a ciutadà.

El cinquè problema, important problema no necessita solució. M'explic: Els al·lots d'ara, con els de fa deu anys o vint, veuen l'arribada de la gent de Manacor com una invasió d'indis (així ho veu en Xisco) per una simple raó, en arribar l'estiu i venir el bon temps també arriben les vacances. Amb tot això la gent de Manacor arriba en sassa al Port per estinejar (cosa molt lògica), treure a assolellar els matalassos, fer la casa neta i fer enmig del carrer (llavors, noltros el portens, es quan ens hem d'arranegar si volem guanyar un duro). El fet en si mateix no pareix res negatiu, però si donam volta a la fulla veim com de la nit al dia allò que abans era buit s'ha omplert, ja no podem deixar el cotxo on sempre (està ple de gent que seu enmig del carrer), si podem passejar-nos per dins es Port sense perdre

veure qui el posa més fort), etc etc. En una paraula, se'ls podria fer aquella pregunta que ens feia la mestra quan érem petits i burratxàvem la taula o posaven els peus damunt la cadira: ¿a ca teva ho fas, això?...

Tampoc podria faltar aquest sisè problema: els fems. Tots son un poc culpables de que n'hi hagi (no vull dir que no en facem o que la guardem dins ca nostra) i l'Ajuntament és molt culpable. Encara que es batle digui que n'està content, noltros fins ara no tenim més que queixes que donar, i el que posaren a la portada del darrer número es quasi una mantida. L'Empresa de recollida de fems, fins ara ha fet el que ha volgut i així com ha volgut, però... ja n'estic fart de xerrar d'aquest tema i el deix perquè ja fa olor...

Independència SI! el deixarem per una altra vegada perquè si d'això volguéssim xerrar no ens bastarien 40 pàgines, és evident que l'aconseguirem perquè ens correspon mentre tant ens hem d'anar fent forts a fi que aquests caps quadrats de l'Ajuntament no ens puguin fer la traveta (com de costum).

El vuitè problema queda molt ben explicat a la vinyeta com a punt final. Es un tema que no l'hem exposat mai i que creim és prou significatiu. Al proper número en xerrarem, de morts...

Anecdotal turístic per Antoni Pomar

El passatger un milió

L'arà cosa d'una vintena d'anys, va nèixer a Mallorca la idea de —per a utilitzar-la com a propaganda turística— festejar el passatger o passatgera que fos el número un milió, de tots el turistes que hagués arribat a la nostra illa per via aèrea.

Formant una espesa pinya, es creà una comissió, formada per elements de la "Delegación de Información y Turismo", l'aeroport, el Foment de Turisme de Mallorca i el Sindicat d'Hosteleria, per tal d'estudiar el que s'hauria de fer per aquest passatger i com, ... ho havíem de fer.

El coronel major de l'aeroport, l'amic Amaro, després de varies reunions amb elements del seu equip, ens digué que duien un registre numerat dels visitants que anaven arribant i que, amb varies dies d'anticipació, ens podria donar la data exacta en que arribàs el passatger un milió. El mateix dia que arribàs l'avió, que dugués aquesta persona, s'enviaria un missatge a la tripulació de

l'aparell i, ells mateixos, des de la porta anirien comptant els passatgers fins arribar al que ens interessava. D'aquesta manera, d'una forma "fetén", sabríem exactament quin seria el passatger UN MILIO. Una vegada aquest ens hagués comunicat les dades referents a la seva persona se li comunicaria que havia estat asortat amb l'estància gratuïta (que l'hi oferia el Sindicat d'Hosteleria), que el Foment es faria càrrec dels trasllats i excursions, que el ministeri li oferiria un àpat, amb les màximes autoritats de les Illes i que l'aeroport ajudaria en tot el programa de recepció.

La comissió va preveure que uns xeremiers el rebessin quan baixàs de l'avió, al mateix temps actuaria un grup folklòric i una de les primeres autoritats de l'illa li oferiria un ram de flors o alguna altre cosa...

I així es va tirar endavant.

L'avió que duia el passatger UN MILIO va ésser un "Viscount" de la com-

panya BEA (British European Airways). Quan havien començat el vol des d'Anglaterra, ens posàrem en contacte amb el radiotelegrafista de l'avió, el qual ens posà en contacte amb el pilot i li comunicà els nostres desitjos. Naturalment, va seguir les nostres instruccions i, fet el recompte, ens cridà per a dir-nos que el passatger en qüestió formava part d'una parella i que ambdós residien a Manchester i venien a passar dues setmanes de vacances.

Aterrà l'avió. Arribà davant la porta d'"arribades internacionals". Tocaren els xeremiers. Començaren a ballar els components del grup folklòric. Es va obrir la porta de l'avió. Tots els fotògrafs de premsa prepararen les seves càmeres. També hi era present la recentment nascuda Televisió Espanyola, amb una càmera que havia finançat el Foment del Turisme de Mallorca i que era manejada per l'amic Josep Planes. Tot estava a punt. Només faltava que algú de l'avió

ens digués quina era la parella agraciada.

Com deia, se va obrir la porta i la primera persona que va aparèixer fou una dama anglesa, la clàssica dama del Regne Unit, un poc velleta, la qual, quan va veure el "tinglado" que havíem muntat, somrigué i començà a saludar.

Em vaig dirigir cap a ella. La vaig ajudar a davallar l'escala i vaig tractar d'explicar-li que l'homenatge no era precisament per a tots els passatgers de l'avió. Que coincidís que arribava amb ella el passatger un milió, entre tots els passatgers que durant un any havien vingut a Mallorca. Molt amable ella, vertaderament encantadora, em digué: "Perdoni el meu error, la veritat

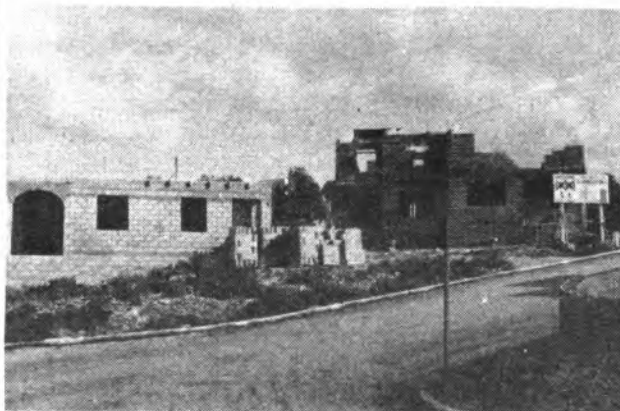
és que jo creia que això ho havien organitzat per a mi. Potser per tot el que escrit sobre aquesta illa que tan estim. Moltes gràcies. Ah!, el meu nom és AGHATA CHRISTIE.

Va parèixer que la pista s'esfondrava davall els meus peus. Vos imaginau el que podria haver representat per a Mallorca que el passatger UN MILIO hagués estat, ni més ni menys que AGHATA CHRISTIE?

Bé, que la parella de Manchester fou degudament atesa. S'aconseguí la propaganda que es va poder per aquest motiu.

Qui més va renegar de la nostra honorabilitat, en qualificar tan exactament al passatger UN MILIO fou el Ministre d'Informació i Turisme, Excim. Sr.

D. Manuel Fraga Iribarne. Durant mesos, a cada entrevista que teníem amb ell, sortia el tema. Es demanava si l'any que venia haviem d'ésser tan exactes. No arribà a dir mai que ho deixàssim d'ésser. Comentà solament, que, en cas que una altra coincidència que fos tan favorable per a la publicitat de la nostra illa, ho consultàssim amb ell. I algú del setè poder va conèixer les seves dubtes, els seus comentaris. En el diari "YA" (em sembla que va ésser aquest) hi va aparèixer un acudit, en el qual, magistralment dibuixat, es veia a D. Manuel al peu de l'escala d'un avió, mentres davallaven passatgers i el nostre ministre anava comptant: "PA-SAJERO 999.999.999.999.

CONSTRUCCIONS
RAPEORSA, S.A.

CONSTRUCCIONS EN
GENERAL GUIXAIRES,
LLANTARNERS,
ELECTRICISTES
EDIFICAM XALETES I
APARTAMENTS PER A
VENDRE
FACILITATS FINS A
12 ANYS
TELS, 269329 - 267976

PARTICULAR:
269540 — 268593

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES
CADA DIA
I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO

S'Arenal de Mallorca.

TENIS
MINI-GOLF
PISCINA
SNACK-BAR

I BEN PREST, TAMBÉ,
PISTA DE SQUASH

TENIS ARENAL

SON VERI

Calle Costa y Llobera, 1
Teléfono 26 38 34
EL ARENAL (Mallorca)

MUSIC BAR
BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions,
festes socials...

Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de
Ca'n Pastilla. Telefons 260119-264563.

El conflicte de les televisions autonòmiques

Cap a una federació de televisions catalanes?

No es tracta de reconstituir la Corona d'Aragó, senyor Calviño. La televisió no té tant de poder. Tampoc no es tracta que els peixos de la Mediterrània portin imprès al lloc l'escut del comtat de Barcelona, senyor Calviño, tal com maliciosament vostè acaba de declarar en un sopar de la ràdio (de Radio Barcelona).

Però, senyor Calviño, alguna cosa hauran de fer els pobres catalans per defensar-se de la hispanitat televisiva en què vostè i molts altres de fa anys, des que la TVE és TVE, volen enquistar-los. Escolti, per què no una federació de televisions catalanes?

Que consti que la idea no és totalment nova ni és d'ara. Li proposo la lectura d'un text:

«Radiotelevisió Valenciana (RTVV) podrà federar-se amb altres entitats de gestió de ràdio i televisió per tal d'assolir la coordinació, col·laboració i ajut en el compliment i desplegament de les seues atribucions».

Doncs, sí, la primera proposta ve de València. És textualment allò que recull la disposició addicional del projecte de llei sobre Radiodifusió i Televisió de la Comunitat Valenciana, aprovada per unanimitat per les Corts valencianes. En tot cas, els peixos mediterranis haurien de dur l'escut del regne de València...

València els cou. Aparentment controlada, València comença a ser ara el punt dolç del problema. Mallorca i les Illes es poden con-

siderar «perdudes» per certes pretensions de Madrid. Però València i la «comunitat» semblaven una altra cosa. Fins ara el vicepresident havia dit no, i era que no, que no havia perspectives de concessió d'una televisió autonòmica. Era el mateix que havia passat a Catalunya amb TV3, però allí amb l'avantatge que governaven i governen els companys de partit. Cap referència a la qüestió nacional ni a la mala consciència (almenys) que molts membres, quadres i dirigents del PSPV mantenen respecte de la seva pertinença a una comunitat de llengua i de cultura més àmplia que no la «comunitat valenciana».

Malgrat tot, els valencianets socialistes (i els altres) insisteixen i insisteixen que volen la seva televisió. I les Corts ho aproven per unanimitat. I fins i tot el recent congrés del PSPV, celebrat a finals d'abril, aprova per expressa voluntat de Lerma un punt en la ponència que diu: «els socialistes impulsem el desenvolupament d'uns mitjans públics de radiodifusió i televisió dependents de la Generalitat, com una expressió més dels nostres drets estatutaris i com a instruments fonamentals (senyor Calviño!) per a la cohesió i consolidació del País Valencià com a comunitat autònoma». El conflicte no s'ha acabat, doncs, malgrat que a Madrid somriguin irònicament sabent que d'ells depèn la concessió del tercer canal per al País Valencià.

Mentre, el conseller de la Presidència de la Generalitat valenciana ja anuncia fa poc els plans a endegar per planificar el desplegament de la TVV. Pensa en una programació setmanal de 72 hores distribuïdes entre les 14 i les 16 hores, i les 19 i les 24, bé que els plans poden tardar dos o tres anys a materialitzar-se. Curiós, senyor Calviño: gairebé la mateixa factura de TV3.

Els «desbordaments» de TV3

Una cosa és la desitjable opció de federació de les televisions catalanes, quan n'hi hagi a totes les «comunitats autònomes» o països catalans dins l'Estat espanyol, però també als països de fora (Andorra i Catalunya Nord); i una altra és la potenciació ja ara de TV3 com a primera i única televisió pròpiament catalana, amb voluntat de superar les artificioses fronteres del Principat.

Aquest és un altre fantasma que fa tremolar el totpoderós govern del PSOE, el qual veu i comprova que ni amb la majoria absoluta pot controlar l'evolució dels vells sentiments nacionals altres que els espanyols.

I per exemple, a meitats del gener passat, la direcció general de Mitjans de Comunicació Social de l'Estat remeté una carta al conseller de Cultura del Consell Balear instant-lo que actués contra la pretensió de Valtor SA de promoure la recepció de TV3.

Com és sabut, Valtor SA és una empresa constituïda a iniciativa de l'Obra Cultural Balear (OCB) per poder rebre TV3 a Mallorca. L'OCB va encarregar a Josep Melià un dictamen jurídic sobre el cas, i Melià concloué que res de res, que la recepció de TV3 sembla plenament legal per multitud de raons, jurídiques i culturals. Més enllà de raons jurídiques, polítiques i culturals. Més enllà de raons jurídiques, molta gent de Mallorca s'ha desplaçat sovint al nord de l'illa, on s'ha pogut captar les retransmissions en directe i en exclusiva per TV3 de partits tan importants com el Barça-At. de Madrid del 20 de febrer.

La posició del govern de Madrid respecte de la recepció de TV3 fora de Catalunya és coherent. Però coherent només amb la seva política. Quan a tot Europa (vegi senyor Calviño el llibre verd «Televisió sense fronteres» de la CCE) s'està plantejant i experimentant la televisió sense fronteres, quan a Catalunya mateix i a la resta de l'Estat (també a Mallorca o al País Valencià) s'estan sintonitzant programes estrangers, resulta gairebé sublim que des de Madrid es vulguin impedir els «desbordaments» de TV3 als països catalans, que de fet són veïns i només han d'esti-

rar un xic més les antenes de recepció. Més encara, sembla que vulguin impedir el dret a la recepció dels senyals TV que circulen per aquests mons eteris. Que vulguin controlar el dret a l'emissió, i mantenir la titularitat estatal dels canals, passi. Sol passar arreu. Però la recepció és lliure. I més a punt d'entrar al Mercat Comú! I el Consell de Mallorca acordà ja de sol·licitar la recepció a tota l'illa.

En aquest mercat interior dels senyals de TV3, la iniciativa del País Valencià també els dol: des de finals de l'any passat Acció Cultural del País Valencià ha iniciat una campanya en què participen unes 300 entitats diverses

per aconseguir de sintonitzar TV3 a través d'una xarxa privada de repetidors.

La idea s'encomana i ara ja ha passat els Pirineus, també. A bona part del Rosselló ja es pot sintonitzar TV3 gràcies al nou reemissor instal·lat al Puig de les Salines (Massanet de Cabrenys). I Andorra la rep des del passat 15 de març, dia en què quedaren inaugurats els 10 reemisors escampats per les Valls.

Així és que, senyor Calviño, aviat podrem parlar d'un espai català de la televisió o de l'audiovisual. Preocupat?

Josep Gifreu

Enquestes

Fa poc llegia una enquesta referida a l'audiència que tenen les emissores de ràdio. Al seu costat en venia una altra que tractava de l'audiència de cadascuna d'aquestes emissores segons el dia de la setmana. La darrera, finalment, tractava sobre l'audiència de cada emissora segons d'hora del dia. El resultat eren ben complets i detallats i la pregunta em botava al cap una vegada més: com s'ho fan per aconseguir unes dades tan exactes.

Clar està que aquestes enquestes d'opinió no es fan demanant l'opinió de cadascú un per un. El que es fa és aconseguir un «univers» de persones que representa la forma de pensar del grup més gran que es pretén enquestar, però el que no deixa de sorprendre'm és com arriben a localitzar, per dir-ho de qualque manera, aquest grup petit que representa l'opinió de tots, amb un marge d'equivocació molt petit.

Sobre la fiabilitat de les enquestes hi ha ben pocs dubtes avui dia. Sols cal que recordem com els sondeigs fets els darrers mesos del 1982 donaren guanyador el PSOE abans de la celebració de la consulta electoral, encertant, amb un marge molt petit d'equivocació, fins i tot el repartiment dels escons al parlament espanyol. Sorprenent, simplement.

Per això quan ens diuen quina és l'emissora de ràdio més escoltada, el programa de televisió més acceptat o la intenció de vot en unes eleccions no ens queda altre remei que deixar l'escepticisme a un costat i creure allò que ens diuen tot i que no ens agradi massa.

RAMON TURMEDA

Bar-Bodega Los Clementes.

Pinxox de la moreria - hamburgueses - patates frites - pollastres per endur-sen

Gran assortiment d'entrepans

Parlam totes les llengües

Avinguda de Son Rigo, 23. Tel. 265955

LES MERAVELLES DE S'ARENAL

Instal·lacions Sanitàries Calefacció. Energina Solar Gas i Goteig.

FONTANERIA MULET & MORRO

Exposició i Venta: Carrer Formentera, 5. Tel. 262620. S'Arenal de Mallorca.

suministros
ARENAL S.A.

TOT PER LA SEVA PISCINA
Muntatge-Manteniment-Reparacions

PRODUCTES QUÍMICS DE LES MILLORS MARQUES MUNDIALS
Accessoris, trampolins, topogans, escales d'acer inox-bombes, etc.

UN EQUIP SENCER DE PROFESSIONALS AL SEU SERVICI

EXPOSICIO I VENDA

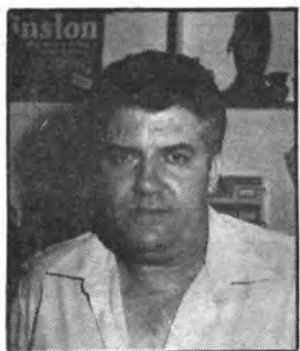
Carrer Amílcar, n. 14 - S'ARENAL DE MALLORCA

Enquesta: ¿Qué opines sobre la creació de L'Ajuntament de S'Arenal de Mallorca?

MASSIA FLEXAS I
BARCELO

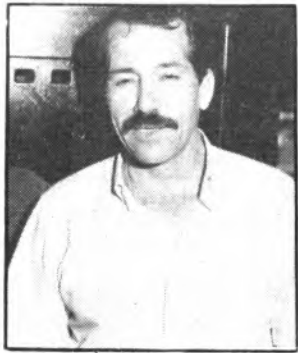
Recepcionista
Seria lo seu. No haurem
de correr tant.

FRANCESC FERRÀ I
JOAN

Bar Miami

Ho veig molt bé. Mos
llevarem l'impost d'irradi-
cació i el d'imposts suntuà-
ris.

RAFAEL BLAZQUE
MARTINEZ

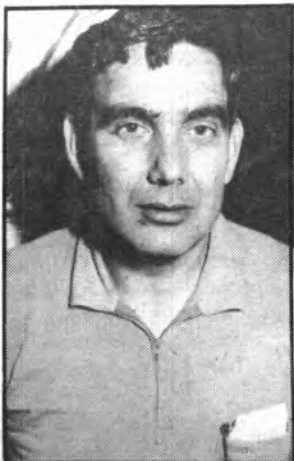
Restaurant Picadilli
Es evident que aquí hi
manca un ajuntament.

ADOLF GINE I GALA

Sa Foganya

Hem de fer un ajunta-
ment que pegui de Ca'n
Pastilla fins a n'Es Cap
Blanc. Serà s'ajuntament
turístic millor d'Europa.

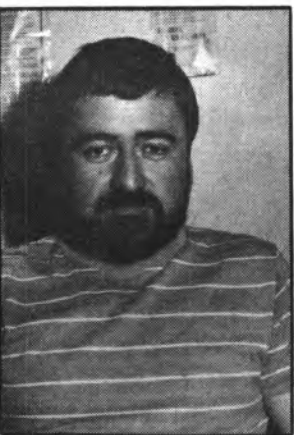
BARTOMEU BESTARD I
BAUZA

Botiga Begui
Els problemes grossos i
petits seran més fàcils de
solucionar amb un ajunta-
ment a S'Arenal.

CARME VERDERA I
GIBERT

Souvenir Meravelles
Sí, un ajuntament a
S'Arenal mos llevarà im-
posts, els beneficis dels
quals revertiran aquí.

GUILLEM ROCA I
BALAGUER

Comerciant
Se necessita un ajunta-
ment a S'Arenal. No està
be que tinguem el poble
xapat pes torrent.

JOSEP RODRIGUES I
VAQUER

Artesà de camies

Jo som ciutadà, però
S'Arenal és molt S'Arenal
per no tenir un ajuntament.
A Palmanyola són d'avvers
dos mil i han fet una enti-
tat local menor. Els arena-
lers poden fer més que
això.

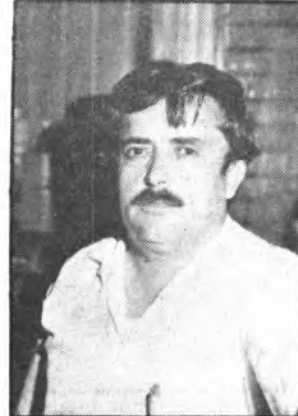
CATALINA SERRA I
SERRA

Joieria Perla
Sí, no haurem de de-
pendre de Llucmajor ni de
Ciutat. S'Arenal ja és prou
gran per tenir un ajunta-
ment.

MARGARIDA ARIES I
MONSERRAT

Estudiant de magisteri
Es molt necessari. Ja fa
anys que l'hauriem de te-
nir.

JOSE SANCHEZ
MARQUEZ

Cocinero
Sí, el pueblo ya es su-
ficiente grande para tener
un ayuntamiento.

RAFELA I ANTONIA AGUILERA

X 6000

Els de Ciutat no saben ses nostres coses. Noltros som
de S'Arenal i volem el nostre ajuntament.

ESTEBAN
CORREGIDOR TORRES

Supermiramar
Com a comerciant pens
que és ben interessant te-
nir el nostre ajuntament.
Podrem dependre de no-
saltres mateixos.

Cala Estancia

Pizzeria Restaurante

CUINA MALLORQUINA - PIZZERIA -
PEIX I MOLTA VARIETAT DE PLATS

Obert cada dia
Reserves Te. 26 70 35

Mos trobareu al final del carrer Pineda
PUNTA CALA ESTANCIA - CA'N
PASTILLA

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU
Centre

CHISUN

Tel. 269815

HOTEL BAHIA DE PALMA

CADA VESPRE A
PARTIR DE LES SET

SALA DE JOCS — BINGO

SERVICI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB XURROS ENTREPANS I PLATS
VARIATS

**AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA**

Enquesta: El Arenal - Arenal - S'Arenal - S'Arenal de Mallorca - Platja de Palma

MATRIMONI FERRER

Bar Carina

Això ha estat sempre S'ARENAL.

NEUS MIRA I SANCHEZ

Avinyó

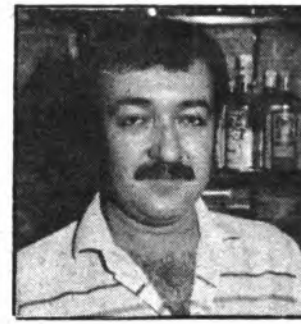
Sempre s'ha dit S'ARENAL.

JERONIA CERDA I MARTIN

Carnisseria Cas Pinero

Jo dic L'ARENAL perquè som pollencina, però me va bé S'ARENAL DE MALLORCA.

JESUS GARCIA ALONSO

Bar Parrilla

A mi me gustaría que este pueblo se llamase LAS MARAVILLAS porque es un pueblo maravilloso.

FRANCINA VIDAL I FULLANA

Curtits

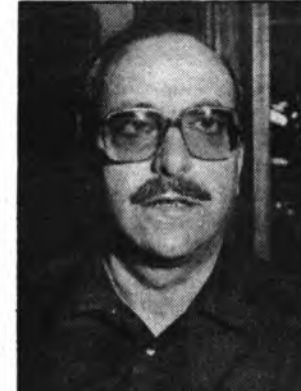
Des de Ca'n Pastilla fins a n'Es Cap Blanc, és S'ARENAL DE MALLORCA.

PABLO ESTEBAN I MEDINA

Tam O'Shanders

Lo lògic és que se digui S'Arenal de Mallorca. Això es Mallorca

JESUS CALDERON MUNOZ

Orfeo

M'agrada més S'ARENAL DE MALLORCA que Playa de Palma.

MONTSERRAT SAIZ I SAIZ

Perruquera

A mi m'agrada més S'ARENAL DE MALLORCA.

ANTONIA MARTINEZ CHAPARRO

Xapala

Es natural que si està a Mallorca se digui S'Arenal de Mallorca.

BONI ALSINA SOLER

Resident a Londres

Els noms propis no se tradueixen. Això ha estat i serà sempre S'ARENAL. Visca S'Arenal!

LOLI SANCHEZ JIMENEZ

Siempre he dicho El Arenal, pero si quereis ponerlo en mallorquín me parece bien.

LLORENÇ MARTORELL I PLANES

Botiga Imca

Això s'ha de dir S'ARENAL DE MALLORCA.

CANDI RODRIGUES

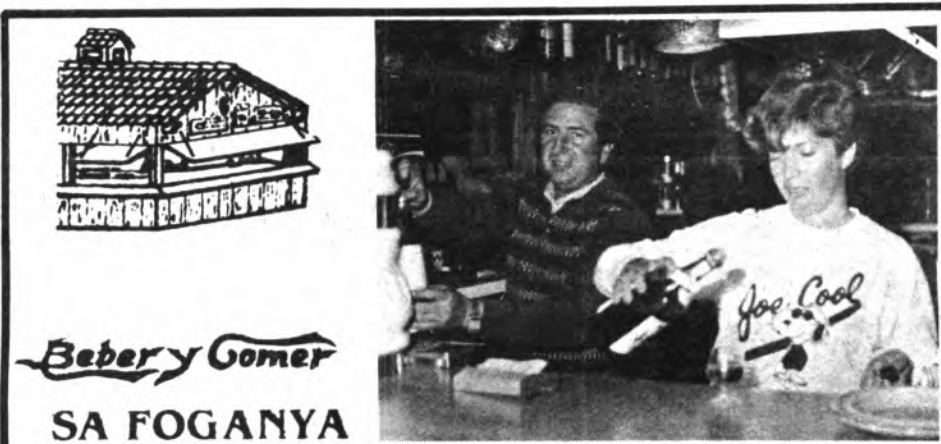
Trampas

S'ARENAL DE MALLORCA m'agrada més.

ROSA M. MORENO MARICHAR

Basar Solimar S'ARENAL DE MALLORCA és más bonito.

Pollastres rostits per menjar o per endur-se'n
Calitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS i ENTREPANES"
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
A S'Arenal de Mallorca. Tel. 269017-10

La trona, l'altar i la Plaça del mercat

Després del sopar de Jesús i els seus amb Zaqueu i els seus familiars, els comentaris eren per a tots els gustos. Volien veure Jesús. Volien sentir parlar Jesús. Volien jutjar Jesús. No perdien ocasió. Entenien i no entenien. Jo m'ho he explicat d'aquesta manera.

Jesús efectivament radicalitza unes coses i en relativitza altres. Relativitza el que cap home religiós havia relativitzat: l'observança del dissabte, el valor del culte i del temple, l'eficàcia de les purificacions rituals, l'autoritat de la llei, el Déu conegut, els pensaments i les institucions que semblaven intocables, sagrades.

Radicalitza el que cap home "amb dos dits de seny" hagués radicalitzat: estima els que no fan estimeria, menja amb mals companys: leprosos, malalts, pecadors, dones de la vida, marginats. Jesús es crispava menys amb les dones públiques que amb els fariseus i els pursos.

El manament, que es de fet una autoinvitació: "Zaqueu devalla depressa perquè he de sopar amb tu" és més que això; també és un gest socialment revolucionari. I la resposta de Zaqueu a Jesús és revolucionària també. Per què? Perquè la conversió de Zaqueu no consisteix en fer-se un bon empresari o un bon treballador, un bon funcionari o un bon professional. Així no hagués tocat ni trastornat les coses. Tots sabem que molts dels països cristians són països rics, industrials, actius, dinàmics, de bons empresaris i de bons treballadors. Però no són països convertits. La revolució es diu, ahir i avui, repartiment, distribució, donació, compartició. "La mitat dels meus béns, la don als pobres, i a tots aquells a qui he defraudat res, els ho restitueix quatre vegades més".

Els miracles no es donen en el nivell de la producció de coses, sinó en el moment de la justa distribució. Jesús li "pren" a Zaqueu riqueses, capital i d'aquesta manera el torna a la comunitat. O dit amb altres paraules, Zaqueu dona i se salva. Sense donació no hi ha salvació.

Els bisbes nordamericans escriuen als Zaqueus actuals —bons productors i repartidors dolents— aquestes paraules:

"La dignitat en la solidaritat ens porta a fer una anàlisi de la noció de justícia en tant que significa participació, compartició. Encara que hom pugui pressuposar que l'objectiu d'un sistema econòmic és de proporcionar abundosament béns i serveis a tota la comunitat, nosaltres escollim com a test de tot el sistema econòmic la manera com es preocupa dels pobres i té cura de llurs béns essencials. Hom considera que la productivitat és molt important, però no es pot admetre que sigui per si mateixa una norma suficient per jutjar un sistema econòmic. Les conseqüències d'aquest sistema per als pobres són el criteri més important.

"Dins d'aquest context també, discutim qüestions de desigualtat i declaram que creiem que el nivell de desigualtat en els ingressos i en la riquesa, en la nostra societat, i encara més la desigualtat a escala mundial, han de ser jutjats com a moralment inadmissibles". (Projecte de Carta pastoral sobre l'economia americana).

L'home i la terra han de ser home i terra de compartició si volem ser home i terra de justícia i de pau. Solament la consciència de la fraternitat planetària i de la justícia distributiva ens permeten confessar i pregar el "Pare nostre".

Jesús no separà la trona —la predicació— de l'altar —la taula—. L'altar i la trona ens afronten, tant de bé, els reptes d'una economia, petita o mundial, injusta, insolidària. L'altar i la trona —l'evangeli i l'eucaristia— ens impedeixen d'estar satisfets; però a la vegada ens treuen el descoratjament, puix a la taula es refermen els llaços i els compromisos de repartiment i de distribució de béns.

Jesús no separà ni la trona ni l'altar de la plaça del mercat, dels doblers retornats, distribuïts. Zaqueu n'és el resultat i l'exemple.

Bartomeu Bennàssar,
Rector de les Meravelles

Grups d'atenció a la dona

OBLATES: Regeixen l'internat "Sagrado Corazón" que acull nines fins als setze anys. C/. Oblates, 17 - Sa Vileta. Telèfon: 231014.

ADORATRIUS: Es dediquen a atendre la seva residència "Jorbalán" per joves des dels setze anys. C/. Joan Miró, 4-A. Telèfon: 230335.

GRUP DE DELEGACIO D'ACCIO SOCIAL: Té un petit local per ajuda i orientació a la dona al carrer Joquotot, 1-A. Telèfon: 222707. Està previst obrir prest un pis per atenció a la dona prostituta.

PIS TRAMUNTANA: Per a l'atenció de la mare fadrina i dona separada

amb fills. Depèn de Càritas.

ASSEMBLEA DE DONES: Grup reivindicatiu feminista, es reuneix al C/. Montenegro, 8, 1.o.

CENTRE D'INFORMACIO I ORIENTACIO DE L'AJUNTAMENT DE PALMA: Va sortir fa temps la notícia, però hem comprovat que encara no està en marxa.

"PATRONATO DE PROTECCION A LA MUJER": Per a l'atenció a la jove amb problemes, de setze a divuit anys, estan a Via Portugal, 1. Telèfon: 224636. Ara depèn de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social de la Comunitat Autònoma.

RESTAURANT ES GLOPET

BÉ MEREIX UNA VISITA
MENJAU POC I PAIU BÉ

DILLUNS TOT EL DIA I
DIJOURS A VESPRE TANCAT
AVINGUDA BARTOMEU RIUTORT, 91
(ENTRE ELS BALNEARIS 1 I 2)
TEL. 26 20 71 CA'N PASTILLA

LA NOSTRA CARN... DES DE SEMPRE

55 ANYS AL SERVICI DE LA
NOSTRA COMARCA

PASSEIG CA'N CAIMARI, 10 - TELÈFON 265304
CARRER DEL CARDENAL ROSSELL, 96 - TELÈFON: 260319
COLL D'EN RABASSA

Què fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals. A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en: El Patronat Orquestra Ciutat de Palma. Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa. Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en

els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promou tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a l'ensenyança d'aquests esports i destinades als infants de tot Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

cl. Palau Reial, 1

Alumnes de primer d'EGB de l'Escola Pública de S'Arenal-Palma amb els seus professors, Francesc, Maria Dolors i Maria Ignàcia, visitaren el Museu de la Porciúncula i es deixaren fotografiar per a la nostra revista.

Benjamins del R.C.D. Mallorca, campions de grup i amb arenalers a les seves files. Com en Julià Mojer que juga de defensa i ha marcat 36 gols. A tots entrenador, i familiars enhorabona per la campanya i trofeus.

El Restaurant Picadilly de Son Verí prepara el torneig de futbol per aquest mes amb 8 equips d'aglesos. Toni Gary i Ramón són els animadors. Alerta amb els "supporters". Vos tndrem informats.

Servei a la carta, cada dia manco els dimarts.
Provi el nostre cabrit al forn, tostón de Segovia, ossobuco, etc., etc.
Buffets i tota classe de serveis a domicili.
Batejos, bodes, comunions, sopars i dinars de companyonia, celebracions, etc.
Son Garcia del Pinar
Coll d'En Rabassa.
Telf. 268661.

RESTAURANTE

Pequeño Mundo

TRAITEUR

Els ciutadans dels Països Catalans que ho desitgin podran tenir un passaport propi que, si bé no té validesa legal, sí que la té moral.

El Club Petanca Sant Frances d'Es Pillarí agrena per tot arreu. Campions de segones de Balears i ara, primers al torneig de petanca de Son Busquets. A la fotografia, Joan Canyelles, Joenet Sanchez i Tomeu Fluixá amb el seu president, Joan Comes que te el trofeu amb la ma.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS

FESTES, BATETJOS, PRIMERES COMUNIONS, NOCES...

PODEU COMPRAR CÒPIES DE LES
FOTOGRAFIES D'AQUEST PERIÒDIC

ES UN SERVICI MÉS DE

S'Arenal
de Mallorca
TEL. 265005

A Espanya ho tenen fotut

Carord - Rovira - El Temps

La majoria d'espanyols se senten espanyols i catalans alhora, com també moderadament nacionalistes. N'informa el madrileny *Hoy*, únic diari en espanyol, juntament amb el *Punto Diario* de Valladolid. La dada sociològica inicial i l'existència de sols dos diaris en la llengua pròpia d'Espanya per aquell territori ja donen idea de l'estat en què es troba avui la llengua, la cultura i la identitat nacional dels espanyols. És cert que podríem afegir-hi el setmanari sevillà *El Tiempo*, el barceloní *El Mundo* o altres de caràcter cultural o local, i fins i tot TV3 —Televisión de Castilla—, que abasta legalment només una part del domini lingüístic.

Són elements importants, però que no poden competir amb la prepotència de la llengua i la cultura catalanes, les quals tenen darrere un estat, l'estat català, que, amb el nom, ja indica quin grup nacional beneficia.

Les dues cadenes estatals de TVC emeten, en hores desavinents, també en espanyol, sempre però pendents que no hi hagi un fet d'interès «nacional» que obligui a suspendre-ho: aplecs sardanístics, exhibició de foners balears, castells o festes de moros i cristians. Mai no s'ha donat el cas a la inversa: que una manifestació típicament espanyola com els toros, posem per cas, s'hagi difós a tot l'estat, passant per davant de tota altra informació...

Només les ràdios municipals o lliures emeten sovint en espanyol, ja que les grans cadenes comercials o estatals ho fan regularment només en ca-

talà. No cal dir que sentir altres veus que Al Tall, Raimon, Llach, Maria del Mar, etc, és pura casualitat. És evident, doncs, quina cultura potencia l'estat.

L'«Estat de les autonomies» no ha fet més que diluir el fet diferencial espanyol en un maremagnum de governs «regionals», amb autonomies diferents, per fraccionar-ne la identitat nacional, potenciant-ne les diferències internes, com ho palesa el fet que el nom de l'idioma sigui diferent en una regió o en una altra, fins al punt que l'escut municipal d'Albacete ha esdevingut bandera de tota la comunitat...

A l'exèrcit català, no s'hi empra altre idioma que el català, i s'ha donat el cas de persones detingudes pel simple fet d'adreçar-se en espanyol a mosso d'esquadra a Espanya mateix, on la seva llengua també és oficial, al costat del català, que ho és a tot l'estat. Són fets que clamen al cel, com ara que, de les tres hores obligatòries d'espanyol a les escoles d'Espanya —la resta de l'ensenyament es fa en català—, puguin escapar-se'n els fills dels mossos d'esquadra destinats temporalment a guarnicions de Madrid, Granada o Càceres, per exemple. El fet que el cap suprem de la milícia catalana sigui un espanyol no canvia res, sinó que explica el nivell d'autoodi a què ha arribat molta gent d'aquest país, després que la batalla d'Almansa li fos adversa i el rei català Jaume V signés els Decrets de Planta Nova. D'aleshores ençà, l'alienació nacional ha fet el seu camí.

Ara i tant, els grups «comuneros» tenen un pes electoral escàs, fet aprofitat pel govern català per barrar el pas a tota iniciativa provinent dels governs dits «regionals», fins al punt d'intentar controlar els viatges a l'estranger del president del Consejo de Castilla, el moderat Felipe González. Aquesta situació d'opressió nacional es fonamenta en un rerefons econòmic que beneficia les classes dominants de tot l'estat, incloses les espanyoles, tenint en compte que la pèrdua de l'Espanya turística, industrial, europea i moderna, perjudicaria enormement l'economia catalana.

Ara es prepara ja el cinquè centenari del descobriment de l'Alguer, que serà una nova agressió catalanista que hauran de patir els soferts ciutadans espanyols, més encara considerant la utilització que el govern de l'estat pot fer de les olimpíades a celebrar a Madrid el 1992. Podríem allargar més la informació sobre aquesta situació de colonització constant i programada, però els exemples en són prou il·lustratius. Amb el risc de ser incompresos pels nostres conciutadans catalans, però des del fons de les nostres conviccions democràtiques, creiem que ha arribat l'hora de cessar en la nostra dominació i aconseguir que Espanya exerceixi el seu dret inalienable a l'autodeterminació, pugui separar-se de la nació catalana i reintegrar-se plenament a Europa i al món, a partir de la pròpia realitat nacional, que, hem de reconèixer-ho, no és la nostra.

Els llinatges catalans

Aquests noms són d'origen germànic i entraren als Països Catalans amb la dominació dels vàndals.

FRAU. De Frawi, que en gòtic significa «senyor» i en antic alemany significava «alegre».

GALMES, GAUMES. Forma plural d'un antic nom de baptisme, Galmer, procedent del germànic Waldmar o Waldmer «governant famós». El nom del poble Gomès, del Pla d'Urgell sembla tenir el mateix origen.

GARAU, GUERAU, GRAU. De Gairoald, «govern de la llança». La forma Grau existeix també com a procedent del llatí grau «escaló», però a Mallorca se pronuncia sovint Grau, el llinatge que s'escriu Garau.

GELABERT, GILABERT, GILBERT, GILBERT. De Gilabert o Gili-bert que significa «Sageta brillant».

GODET, GODED. Derivat diminutiu de god (de nació goda).

GODINA. Forma fem-

nina de godí. Te l'origen llatí.

GOMILA, GUMILLA. De guma «home», amb la terminació ila, també germànica.

GRIMALT, GRIMAU, GRIMAT. De Grimouldi, «que governa l'elm».

GUAL, GOL, AGUAL. De Wadalt, derivat d'un radical que significa «caminar», «passar a gual».

GUILLEM, GUILLEN. De Willahelm. Wilhelmo, Guillemo, Guilem.

LLODRA. De Leudochramus, derivat de leudi, «poble», que presenta en documents germànics variants tan semblants a Llodrà com Liutram i Liutran.

LLOMPART. Semble fruit d'un creuant entre Llopert i Llombart.

LLULL, LULL. De Lullus, nom de sant i de diversos personatges del món germànic medieval. A documents catalans apareix la fórmula Lulo l'any 913 i Liudilo el 978.

Del llibre

Els Llinatges Catalans

T'agrada escoltar ràdio en mallorquí?

Emissions les 24 hores del dia al 105 de la F.M.

Òptica S'Arenal

JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER LES ULLERES

ULLERES
(Nacionals i
d'importació)
Ulleres de sol
LENTILLES
APARELLS PER
SORDS

DIPLOMAT
JOSEP
AMENGUAL
ÒPTIC -
OPTOMETRISTA

CARRER BERLÍN.
CANTONADA
TRASIMENO.
TEL. 49 00 61

S'ARENAL DE MALLORCA

GRADUAM BÉ LES SEVES ULLERES

ESCOLA D'INFANTS PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

CHINA RESTAURANT ORIENTAL

C/ Joaquín Verdaguera, 12
Arenal Tel. 26 67 21

TALLERES MILLAS **SERVICI OFICIAL CITROËN**

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

Com cada any, lluita processó del Corpus a la vila de Sant Jordi.

SOM LA RADIO

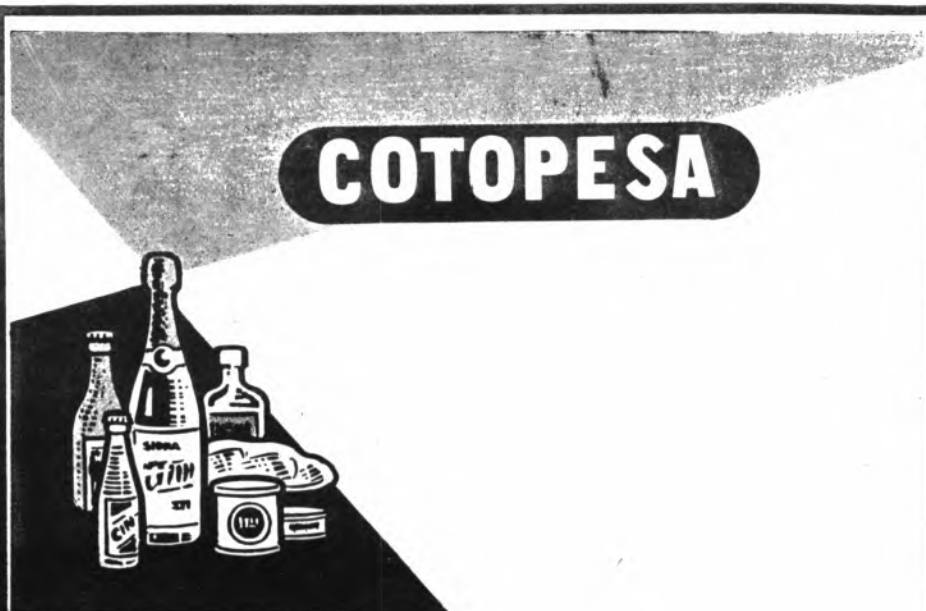
Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per esoltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

RÀDIO POPULAR

LA RÀDIO ENCESA

Els carrers ben indiumengats amb flors i cossiols.

**Licors - Conserves -
Congelats - Cervesa
Especial MAHOU - SIDRA
MAI-ONA - Bitter
CINZANO**

Carrer Llacinto Verdaguer, 15
baixos, telèfon 261260 - S'Arenal
de Mallorca

El doble de nins que nines de primera comunió a la vila de Sant Jordi. Això mateix passava a la vila de San Joan ara fa una quarantena d'anys, per això hi ha tans de fadrins, que no tromb parella.

Xafarderies

En Joan Canyelles va dimitir recentment de president del Club Petanca, Es Turó de S'Aranjassa. El nou president, elegit per unanimitat és n'Esteve Martorell. Un club ben important aquest de S'Aranjassa, ja que és l'única entitat del poble. No hi ha associació de veïnats, ni de futbol ni res de res. El Club de Petanca, però funciona molt be.

L'Ajuntament de Ciutat ha posat enllumenat públic a la carretera que va de S'Arenal a Ses Cadenes. Una distància de cinc cents metres que fins ara estava a les fosques i que des d'ara serà un bell passeig també durant la nit. La associació de veïnats va demanar repetides vegades ja fa anys aquesta millora que a la fi s'ha aconseguit.

A S'Arenal, terme de Llucmajor se pot veure molt be la TV3 de Catalunya i sense gastar-se un centim. N'hi ha prou sintonitzant el canal 4 per la banda primera. De totes maneres si teniu dificultats podeu cridar el vostre tècnic en antenes i vos posarà una antena que val unes 8.000 ptes. Val la pena poder veure aquesta televisió que xerra en mallorquí i que te una programació molt millor que la televisió dels castellans.

De VOLTOR 3 S.A., hem rebut una circular que ens diu que el passat dia 10 de juny s'acaba l'obra civil (de picapedrer) sobre la qual s'instal·larà l'antena de TV3 de Catalunya. Si no ens enganyen, a 15 de juliol tot Mallorca podrà veure la nostra televisió. De totes maneres el cost d'aquesta antena rapinyarà els 30 milions de pessetes

i fins ara només s'han recaptat 15. Si encara no ho has fet, fet soci de Voltor 3. Les accions valen 10.000 ptes. i se poden comprar a l'Agrupació d'hotellers de S'Arenal o a aquest periòdic.

Uns 50 empresaris de discoteques i bars de S'Arenal-Llucmajor se reuniren aquesta setmana passada per tal de discutir l'assumpte de les "happy hours i els tiqueteros". Hi va haver moltes discussions, però a l'hora de les votacions varen guanyar els partidaris de suprimir tant les unes com els altres.

Sa Font Seca, també enomada Palmañola del terme de Bunyola s'ha declarat Entitat Local Menor. A Palmañola hi ha unes 2.000 persones. S'Arenal amb 200.000 persones durant l'estiu, pot aspirar a molts més. O no? Això és lo que comenta la gent de S'Arenal.

GESA, per tal de fer-se simpàtica i donar qualque contrapartida a la gent del Coll d'En Rabassa ha decidit fer "d'Esponsor" a l'equip collar de futbol Sala de Tallers Salvà que jugarà la pròxima temporada a la categoria nacional. Que no tot han d'esser funis i contaminació a l'Es

Coll d'En Rabassa. Això i més coses ens fou dit als representats dels diversos mitjans informatius en els transcurso d'un sopar ofert per Tallers Salvà i GESA al Restaurant Portixol des Molinar la setmana passada.

Sopars i dinars, n'hi ha cada dia al nostre poble, per qualche cosa la restauració és la nostra primera indústria. Dissabte vespre, se reuniren en sopar de comanyonia al Restaurant Ca'n Joan de S'Arenal, els treballadors i tècnics de l'empresa SOGESUR que s'encuida de les aigües netes i brutes del terme de Llucmajor. Unes aigües que són ben dolces, molt més dolces que les que ens suministra EMAYA als qui habitam a la part de Ciutat.

Tots som racistes

Tots vostès, senyores i senyors, són racistes. Jo també. Intel·ligents i segurament (encara) progressistes. Però racistes. Es clar que això és una cosa fosca i lletja, que, a ningú, no li agrada de reconèixer com a pròpia. A mi tampoc. Però tots som racistes.

Vejam si ho aclarim, abans que el personal no s'esvalote massa. En primer lloc, això del racisme no ve de l'existència de les races. El ram de l'antropologia biològica no sap ben bé què fer-ne, del vell concepte de raça, si no és per designar «les grans divisions de la humanitat, amb caràcters físics distintius i hereditaris», que és tant com no dir res: per a Von Eickstedt hi ha només tres races bàsiques, mentre Coon, Gard i Birdsell en distingeixen trenta. Coses de la ciència natural. O siga,

que si tots som racistes, no és per culpa de les races, sinó per alguna altra cosa.

Que es demostra en comprovar que qui no és racista és perquè no pot o no li'n donen ocasió: perquè no disposa d'un altre grup humà inferior i diferent, a fi de poder sentir-se superior, que és del que es tracta. Ben cert que molts dels nostres compatriotes, baixets i tirant a renegrits, se senten incòmodament inferiors a la gent alta i rossa germànica, però almenys són superiors als moros, ¿no? I els moros, superiors als negres bantus. I els negres bantus superiors als pigmeus i als bosquimans. I els pigmeus i els bosquimans passen de tots, i se'n foten per igual dels negres i dels blancs. Ser racista, doncs, no és reconèixer la diferència visible (òbviament la pell negra és diferent de la blanca i els cabells rossos

dels bruns); és veure aquesta diferència en termes d'inferioritat/superioritat; i no tant de persona a persona com de grup a grup.

Vull dir que vostè, que no és simpatitzant del Ku Klux Klan, acceptaria com amic un negre, un nord-africà o un gitano (sobretot si és culte i ric), el reconeix com a igual, i està disposat a considerar-lo com a gendre o com a veí. Ara, pose's la mà al cor i conteste: ¿li agradaria que la meitat de les cases del seu carrer, la meitat dels carrers del seu barri o del seu poble, foren ocupades per gitanos o per negres? ¿li faria la mateixa gràcia, a l'estiu, veure les nostres platges plenes d'anglesos i alemanys que veure-les plenes d'algerians i de marroquins? ¿N'està segur?

Doncs, això. Perquè a tots ens encanta en el fons

del fons, encara que siga confusament i culpablement, sentir que pertanyem a un grup que és —es creu— superior a uns altres grups (i si pot ser en blancor de pell i en talla mitjana, millor: ¿és que, a vostè, li agradaria ser més renegrit i més baixet?). I tots, encara que siga culpablement i confusament, fugim de la barreja i del contacte amb el grup que tenim per inferior, i més si la inferioritat té aspecte físic.

Es un pecat original, i no és l'únic. Carreguem-lo amb paciència, per tant. Confessem-nos-el, i fem propòsit d'esmena cada dia. Perquè qui fa mal no és el pobre pecador feble i humil, com vostè i jo, sinó qui cinicament el nega com a pecat, i el practica amb desvergonyida violència. Com en tots els vertaders pecats del món, que es redueixen a una: la injustícia i el menyspreu dels altres.

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

riu Centre

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial
Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat
per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

Tel. 269416
S'ARENAL DE MALLORCA

JOAN GARCIES

Reparacions R.T.V.
Equips HI-FI
Reparacions electròniques en general
Carrer Músic Francesc Frontera, 10.
Contestador automàtic 264335.
Coll d'En Rabassa.

PIZZERIA ITALIANA

CAVALLINO ROSSO

ESPECIALITAT EN MENJARS TIPICS ITALIANS

Carrer Llavotxim Verdaguer, 17. Tel. 263619.
S'ARENAL DE MALLORCA

Joan March ¿pirata o geni?

Quan morí Joan March i Ordines, «en Verga» per als mallorquins, en 1962, comptava amb la vuitena fortuna del món. Milions de dòlars, milers de milions de pessetes, repartits arreu del món. Pirata, especulador, fals, contrabandista... Encara avui molta gent es preocupa per amagar els ressorts de la seva història.

Antoni BOSCH JULIÀ

Quan nasqué, al poblet de Santa Margalida, Mallorca, la seva família era la típica imatge de la pagesia pobra, un mul, dos porcs i un carro. A partit del negoci del tabac —per a alguns, contraban, encara que mai no fou jutjat o acusat oficialment com a contrabandista— i del monopoli del tabac al Marroc, creà un imperi. S'ha

Com era

Josep Pla, en els seus magistrals *Retrats de pasaport*, perfila així Joan March, ell que el conegué tan bé, per esser habitual en les seves tertúlies a Madrid i Ciutat: «El senyor March vestia sempre d'obscur; era molt flac i curvilini. Tenia un crani considerable. El barret posat generalment sobre el clatell. Els vidres sobre el nas important, darrera els quals es veien uns ulls plens de vida, prodigiosament intencionats. I el seu gest habitual consistia —un gest realitzat amb nerviositat— a desprendre amb el petit la cendra del seu cigar. Quan parlava —en un deliciós mallorquí, molt dialectal i popular, que a vegades em costava de comprendre per la quantitat d'al·lusions a penes formulades que contenia—, utilitzava el cigar com a batuta de la seva dialèctica, senzilla, clara i sovint sarcàstica. De vegades, amb un sarcasme de gàrgola».

Pla diu que en castellà tenia «un accent horripilant, fibrós i aspre, de lèxic pobre». Amb loquacitat castellana a Mallorca ningú no li hauria fet cas...

Un socialista, Benavides, publicà als anys trenta un llibre contra March titulat *El último pirata del Mediterráneo*. En féu trenta edicions, i sempre s'esgotava. March els comprava tots. Aquest llibre ha estat emprat a Rússia com manual de castellà i per a explicar els mals del capitalisme. S'hi acusa el mallorquí d'estafador, mentider, lladre i, fins i tot, se'l responsabilitza de l'assassinat d'un fill d'un soci seu, en Garau, esdevingut a València. Mai no fou condemnat per això.

dit que és un dels personatges claus del segle XX. Actualment, la seva vida i la seva obra, la seva cabdal influència política i econòmica a Mallorca, Espanya i, ben bé, a Europa, encara són una gran incògnita. Fou financer i polític, però mai no féu declaracions a la premsa —i això que arribà a tenir tres diaris alhora—. Francesc Cambó digué que Joan Marc era «l'últim pirata del Mediterrani», i ell se'n sentia satisfet. El ministre d'Hisenda digué que «o la República acaba amb March o March acaba amb la República».

L'espectacular especulació

March és un misteri i una llegenda, s'han escrit set llibres directament dedicats a la seva persona, però encara resta per reconstruir què féu i com s'ho va fer, per passar de ser un pages a l'home més potent d'Espanya. Nosaltres hem recollit testimonis de persones que el van conèixer. «Era una àguila. Llest, sec i contundent. Sabia què volia. Començà de mercader amb ametlles i porcs. Quan a principi de segle va intuir que el negoci del tabac era molt rendible, contactà amb el meu pare a Santanyi, i muntà en pocs mesos un comerç furtiu de molts de llauts, que traguaven de Tànger a Mallorca, cents de viatges. Féu milers de duros aviat. Després, féu una fàbrica pròpia de tabacs al nord d'Àfrica, i aconseguí el gran negoci del monopoli als territoris espanyols. Durant la segona guerra mundial, ja era milionari i venia queviure als alemanys i espiava per als britànics. El poble el començà a respectar i a tèmber. Fou un senyor molt polèmic, amb grans partidaris i grans detractors; ell ajudà al progrés de Mallorca, ben segur». A. F. és republicà d'un temps i ara socialista, té prop de noranta anys. Coneix ben bé els començaments de March, i ell assegura haver estat testimoni dels negocis del seu pare i March amb el contraban.

Fundà una gran xarxa de vaixells per tragar tabac; i, per evitar-se dificultats, els posà bandera anglesa. Creà una banca que duu encara el seu nom, controlà una companyia

de petroli, una gran fàbrica d'electricitat, una altra de pintures, diaris; mil i un interessos, arreu del món. Creà una nova estructura econòmica diferent en aquella Mallorca, pobra i dominada pels senyors terratinents de Ciutat, inútils i decadents. Ell els comprà aviat moltes de les finques i possessions, i les anà parcel·lant, per tal de vendre-les, a llarg termini i amb crèdits patrocinats per ell mateix, als pagesos que aspiraven a tenir una petita propietat. Sorgiren les mentalitats conservadores del petit propietari agrícola i dels ciutadans agraiats. Una estructura de caire caciquil, tan pròpia de la Mediterrània.

El gran món contrabandista

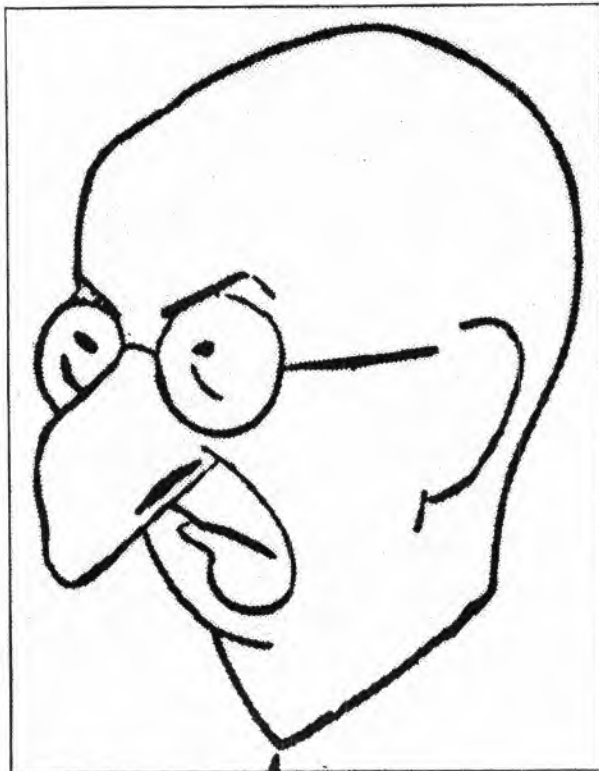
Els mallorquins han tingut una passió i una necessitat històrica pel comerç, legal o furtiu. La terra és magra i, els queviures, pocs. Han rebut cent conquestes al llarg de la seva història. Per a sobreviure s'havien de dedicar a la pirateria i al corsarisme. Els poders imposaven càrregues fiscals insòlites, sobre la sal, l'aiguarent, el tabac o l'oli, per traure'n diners. Ells se cercaven ingressos alternatius. El contraban ve de molt enfora.

En una nit es podia fer —un descarregador— el jornal d'una setmana. El soci major de la companyia multiplicava per cinc o per deu la inversió. Els

carrabiners es compraven. March arribà al punt de crear —així ho conten— una espècie d'assegurança per als números venuts que acomiadaven del cos. «Tot home té un preu». Els pagava un altre sou i la gent podia comprar tabac bo i barat. Ara, el tabac de contraban és mes car que el de l'estanc. De fet, el negoci ha mogut milers de milions a Mallorca. I March en féu, de l'illa, una plataforma de reexpedició per tot el llevant peninsular. Tenia una flota immensa i milers de contactes arreu. Fins al punt que arribà a tenir un submarí per tragar tabac de Gibraltar i del nord d'Àfrica a la península.

El seu nas ensumava els diners

March era un home especialment dotat per als diners. Digué al metge Marañón que, si amagava un duro a la seva gran biblioteca, dins un llibre, el trobaria tot d'una. Per estendre la seva activitat, mesclà dòlars, pessetes, lliures o francs, amb l'activitat política. Conservador liberal, republicà avançat o patrocinador de la rebel·lió del general Franco. Ell pagà l'avió que dugué el dictador a la península. A Mallorca patrocinà la sagnant presència del feixista italià «Conde Rossi» i pagà els bombarders aeris que assolaven les grans ciutats republicanes.

Caricatura del financer

March revestia el seu origen amb certa elegància

Malgrat tot, defugia el protagonisme; ni el gran entrevistador Del Arco aconseguí de dialogar periòdicament amb ell. Era pesseter, i diuen que, quan pagava, comptava: «un, dos, quatre, sis, vuit», mentre que, quan cobrava, comptava els billets així: «un dos, dos, tres, quatre, quatre». Mai no signà un paper comprometedor. A Suïssa i a Portugal era un personatge anònim. A Espanya, terriblement polèmic. A Palma, a totes les illes, sumament popular. A Menorca, de tradició progressista i republicana, no el deixaren entrar una vegada, i l'esperaren a pedrades al Moll; a Eivissa el seu aliat natural era en Matutes, padri de l'actual polític i banquer conservador Abel Matutes.

El polític nacionalista i historiador Sebastià Serra diu: «Es va fer liberal en March, no perquè fos liberal, sinó senzillament perquè els altres eren conservadors i no l'admetien. Ell volia comandar i volia el poder polític per poder seguir amb els seus negocis. Era un cacic, diferent a la classe dominant. El 36 es demostrà com era».

R. F. té 90 anys, és un històric dirigent d'UGT i del PSOE, tractà i negocià amb March. «En Verga era llest i es feia amable amb els obrers, jugant a cartes, però no tenia res dedins... Ell traï la República. No tenia manies ni escrúpols. Record com uns amics, en un temps en què no hi havia gens de tabac i les cues eren llarguíssimes als estancs, el seguiren per poder arreplegar la llosca

del seu gran cigar... Després de més de mitja hora de seguir-lo, vora la mar, es girà, mirà i com si res, despistant, llançà el pur a l'aigua... A mi, un enviat seu, m'intentà subornar, i amb molts diners».

«March nasqué amb el contraban —afirma un sociòleg mallorquí—, i per això comprà grans finques a la vora de la mar, per poder traficar sense problemes. La seva actual família encara en té milers d'hectàrees. Però diversificà i arriscà el seu capital. No invertí mai en el turisme, és curiós, però la seva banca patrocinà molts hotels».

La Fundació Joan March

L'any 1955 donà mil milions a una fundació que duia el seu nom. Després en doblà i triplicà el capital; era una forma d'evitar pagar impostos. Un fill seu, l'únic que viu, creà una altra fundació a Palma, que té la més important col·lecció de llibres i documents mallorquins. És oberta al públic. A més, té una gran col·lecció d'art contemporani, i una gran escultura de Sempere, per cert. La Fundació Joan March de Madrid mou xifres astronòmiques, però la seva dèria és centralista; poc fa per Mallorca. Això sí, ha pagat moltes beques a universitaris mallorquins. Ara el seu gran programa cultural es projecta a Albacete, al Museu de Conca... Uns i altres, fills abans, neta ara —seguidors de Miquel Roca i a Mallorca d'AP i Unió Mallorquina—, segueixen mantenint el misteri sobre Joan March. Els convé.

Entrevista

S'equip benjamí del Real Mallorca ha estat campió de Lliga, amb 26 victòries, un empat, i sols una derrota.

Un dels destacats de l'equip ha estat un arener, un jugador que ha contribuït a lograr aquesta meta tan desitjada pel club que defensa. I aquest jugador és en Julià Mójer i Sastre, nascut a S'Arenal fa onze anys.

Amb ell hem tengut aquesta entrevista:

—Quan d'anys fa que jugues?

Fa dos anys queestic fitxat pel R.C.D. Mallorca ja que abans no hi havia equip benjamí en el Col.legi La Porciúncula.

—Quina demarcació ocupes en el teu equip?

Soc defensa esquerra, però puc moure-me en qualsevol línia perquè m'agrada correr i estar per tot.

—Quans de gols has

marcat?

36 gols.

—Quina és la meta a que aspireu en aquest esport?

De moment aprendre i contar amb la confiança dels meus entrenador i anar escalant fins arribar al primer equip del Real Mallorca, i si és possible a Primera Divisió.

—A més de futbolista que t'agradaria ésser de major?

Sé que no basta amb ésser futbolista, m'agradaria ésser metge i practicar la medicina esportiva.

—Formula un desig.

Tornar ésser campions la pròxima temporada en la categoria alevín.

—Que així sigui. Sort!

Ser feliç... com?

Feliços sereu...

** Si sabeu volar per damunt la boira i les nuvolades, i si cercau de debò el cel de la felicitat i de la joia; jamai vos sentireu sense forces per a seguir caminant.

** Si anau pel desert del món portant un gerricó d'aigua fresca per a minyar el cansament dels vostres veïns; veureu com tothom vos obrirà les portes del seu cor.

** Si quan defalleix el vostre esperit o quan la fosca negra arriba a la vostra existència, sabeu posar més oli al fanal de la vostra il·lusió; jamai s'apagarà la lluentor de la vostra aventura de viure.

** Si sabeu escoltar la veu del silenci i la companyia de la soledat; sentireu les tonades de la música eterna i sortireu a l'encontre de la saviesa.

** Si sabeu quedar embadalits davant els jocs bellugadissos dels infants o escoltant les contarelles apassionants dels vellets; això vol dir que encara sabeu bategar amb el cor de la poesia.

** Si sabeu fruir, amb encert, de l'amor de la vostra família i de la companyia dels vostres veïnats; els vostres dies seran sempre alegres i les vostres hores plenes de delits.

** Si sabeu descobrir els viaranyes de la festa i de la joia dins el mapa dels vostres cors; arribareu molt prest a trobar el paradís de la felicitat.

** Si sabeu perdonar sense posar condicions i de bona gana, oblidant les travetes que vos han fetes això serà prova de què portau la direcció de la vostra existència.

Gregori Mateu Estarelles

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional

devora

HOTEL TOKIO

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Carrer Fletxa Jover Coll, 26.

Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

ALTA PERRUQUERIA
REINA

Obert tot l'any
tancat els dijous

Carrer de Sant Bartomeu, 19-1.er. Telf.
268185. S'ARENAL
DE MALLORCA.

LAS MARAVILLAS

LLOGUER DE

COTXES

CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

Viajes

spaniel

G.A.T. 1114

Viatges a forfait
Billetatge aeri i marítim.
Reserves a Hotels i Apts. Turístics.
Turisme de portiu.
Informació turística.
Excursions.

Lloguer de cotxes (amb o sense xofer)
Servici de recepció, assistència o trasllat.

EXCURSIO TOUR A L'ILLA DE CABRERA

Tots els dimecres de juny, juliol, agost, setembre i octubre.

Tiquet (menú i trasllat bus inclòit) 3.850 ptes.

CENTRAL.

Avinguda Bmeu. Riutort, 55 - Local 4 (Baleari 1). Tels. 268100-268662.

AGENT MANDATARI.

Francesca Sbert Nicolau.
Plaça Major, 1. Tel. 265374 - S'ARENAL DE MALLORCA.

ANUNCIS CLASSIFICATS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

**URGEIXEN PISOS
PER LLOGAR
FINQUES
AMENGUAL**

Carrer Marineta, 7.
Tel. 269250.

Llanterner: Termos
electrics i de butà. Repara-
cions de tota casta. Tel.
266961.

S'ARENAL, 2 habitacions,
sala menjador, amoblat.
25.000. AMENGUAL.
269250.

Peixeteria al carrer
Trassimeno de S'Arenal,
se transpassa. Tel. 261260.

CAFETERIA a primera
línea, entre els balnearis
3 i 4 devora el Centre
Mèdic se transpassa. Tel.
268717.

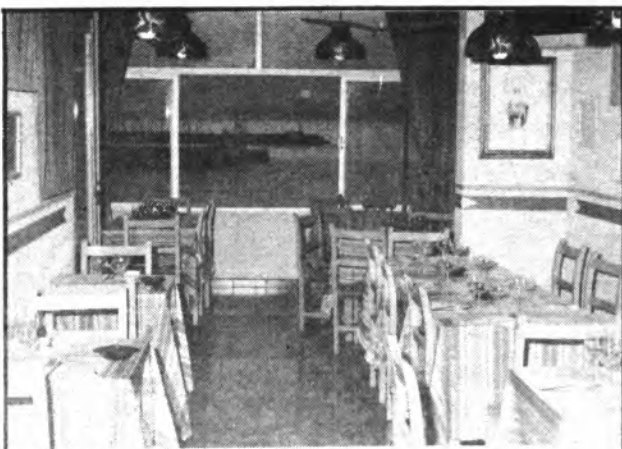
CAFETERIA AMB VI-
VENDA a la Carretera
Militar de S'Arenal se
transpassa. Tel. 261055.

FINCA de 12 corteradas
a 7 quilometres de S'Are-
nal tancada de paret, se
ven. Informació, Urbana
Mare Nostrum, Plaça Ma-
jor, 1 - S'Arenal.

XALET amb 500 m2. de
solar a Les Meravelles, se
ven. Tel. 263247.

S'ARENAL, primera línea,
3 habitacions, 30.000.
AMENGUAL. 269250.

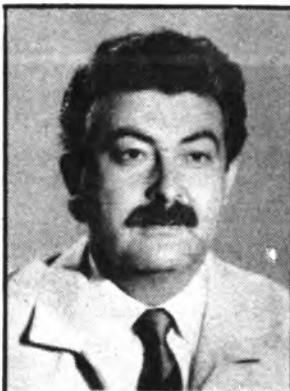
JOSEP LLUÍS COSTA I DÍAZ
ASSEGURANCES
GENERALS
ARXIDUC LLUÍS SALVADOR, 5 ENTRE.
TEL. 207612
I TAMBÉ A S'ARENAL
CANONGE MATEU ROTGER, 25-2
TEL. 262869
DAMUNT BAR BRASILIA

**PIZZERIA
RESTAURANTE**
Ca'n Rattier

Convidam a una beguda típica mallorquina a la
menció d'aquest anunci.

Carrer Miramar, 18-1
Telèfon 263373.
S'Arenal de Mallorca

Tolo Ferrà
Art i Moble

Sistemes modulars:
ave, pi i roure.
Cadires i taules
per bar i restaurant.
Il·luminació i quadres.
Matalassos Flex.
Telèfon 290617.
31 de Desembre, 34.
Ciutat

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon 265005

Alguns alcaldes han tingut problemes legals

Trenta - dos pobles de Catalunya encara no poden veure TV - 3 TVE dificulta la instal·lació de repetidors

Bru Noya
Barcelona.— Trenta-dos pobles de Catalunya, com és el cas d'Arbúcies i de Montcada i Reixac, tenen problemes per a veure TV3 a causa de les dificultats que posa TVE en la instal·lació del repetidor. Els alcaldes d'aquestes dues poblacions, Jaume Solé i Josep Maria Campos respectivament, junt amb membres de la Crida van explicar el problema en una conferència de premsa celebrada ahir al migdia.

En el cas d'Arbúcies, l'Ajuntament havia costejat la instal·lació d'una antena i havia cedit un terreny perquè pogués haver-hi un repetidor de TVE. Quan sorgeix TV3, donat que per dificultats geogràfiques tant Arbúcies com altres indrets propers no veuen bé les emissions d'aquesta televisió, es comença a parlar de la construcció d'un repetidor de TV3 al costat del repetidor de TVE. Una vegada construït el repetidor de TV3 comença un problema legal amb TVE, que no accepta la situació, i ara l'assumpte està en mans del jutge. Com afirmen els alcaldes de Montcada i d'Arbúcies, que juntament amb els de Ripoll, Palafrugell o Torroella viuen el

mateix problema, hi ha una llei de l'Administració central segons la qual l'Estat proporcionarà a cada comunitat autònoma la infraestructura tècnica d'una xarxa per a la difusió del tercer canal. Per Jaume Solé, alcalde d'Arbúcies, «aquesta llei no se sap quan es posarà en pràctica i per això vam decidir-nos a instal·lar amb diners de l'erari municipal la nova antena, que està a uns quatre metres de la de TVE. Quan vam instal·lar el repetidor de TV3, els dirigents de TVE es van negar a acceptar les claus tot dient-nos que, si hi havia alguna avaria, ells no l'arranjarien i ens van amenaçar amb la retirada del seu repetidor i tot l'equip».

El jutge dictarà sentència en el termini de quinze dies. Els alcaldes diuen: «El terreny és nostre, els diners per a finançar la instal·lació van ser nostres i ara no faltaria sinó que s'empiessin perquè hem col·locat a prop seu un repetidor de TV3». Jaume Solé és més explícit i afirma que, en el cas que el jutge doni la raó a TVE, «convocaré un referèndum en el poble i que els veïns decideixin quin repetidor volen. Potser ens endrem alguna sorpresa».

La llista dels municipis de Catalunya que han tingut o tenen problemes amb RTVE a l'hora d'instal·lar la xarxa per a veure TV3 està formada per Camprodon, Ripoll, Portbou, Cadaqués, Torroella, Palafrugell, Plaça d'Aro, Tossa, Aiguafreda, Sant Andreu de Llavaneres, Pont d'Armentera, Vandellòs, Pratdip, Flix, Alp (el municipi i la comarca), Martinet, Organyà (la comarca), Molins de Rei, Arbúcies, Montcada, Montblanc, el Vendrell, Monistrol, Balaguer, Ulldecona, Sant Carles de la Ràpita, Ribes de Freser, Santa Eulàlia de Riuprimer, Tremp, el Pont de Suert, la Pobla de Segur i Guardiola de Berguedà.

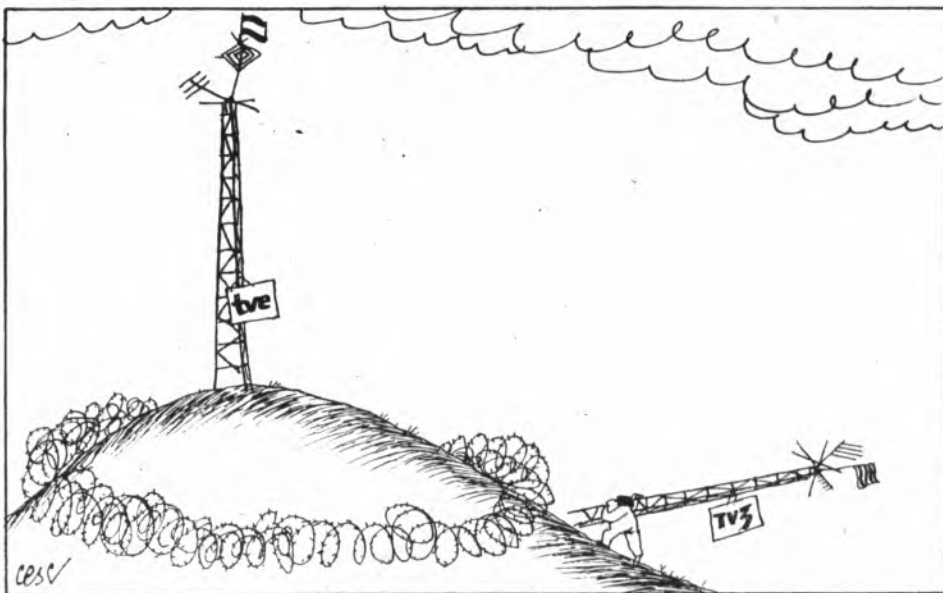
Pel·lícules i sèries són els espais més apreciats

Barcelona.—Les pel·lícules i les sèries constitueixen els grans atractius de la programació d'estiu de TV3. En el primer cas, perquè amb la projecció de tres films cada diumenge, el nombre de pel·lícules emeses cada setmana pujarà a cinc, dues més que ara. En el segon cas, perquè es donaran sèries amb molts atractius, com «Dallas», «Els Borja» i «The Twilight Zone».

Malgrat una qualitat molt deficient en tots sentits, la sèrie «Dallas» és un fenomen universal. Des del començament de la seva programació a l'abril del 1978 a la cadena nord-americana CBS, aquest fulltò no ha parat de batre rècords d'auditori a tot el món.

Encara que els crítics de tot el món han fet palesa la pobresa dels diàlegs i del joc d'actors en una sèrie que es repeteix a si mateixa, la societat Lorimar continua encara produint aquesta obra, que veuen en aquests moments uns 350 milions de telespectadors.

Quant a «Els Borja», és una sèrie amb cert escàndol que va ser emesa a la primavera de l'any 1984. Comprada a la BBC, és una de les produccions més ambicioses feta mai per la televisió britànica. En deu episodis d'una hora de durada s'explica la vida d'aquesta família que ha passat a la història pel seu poder i la seva crueltat a Roma.

INTERFRI S.A.

**Maquinària per a l'Hosteleria,
Alimentació i Aire Acondicionat**

Servici tècnic garantit

Carrer Horaci, 13 Tels. 268313 — 268350
Ca'n Pastilla

Al carrer Jaume de Olives, aturada i exortació davant l'improvisat altar.

Prossessó de categoria a la vila d'Es Pillars amb els joves vestits a l'antiga.

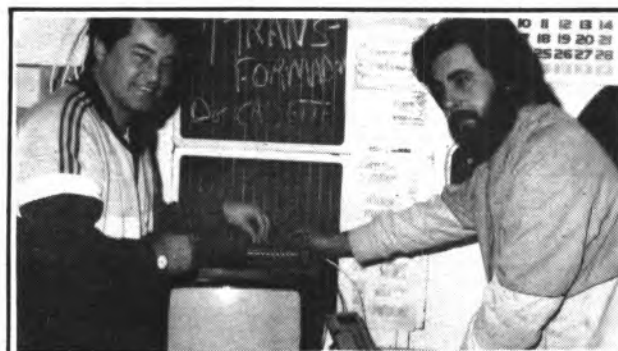

Al final de la prossessó, ballada davant el Santíssim i davant tot el poble.

CRISTALLERIA S'ARENAL

SERVICI PERMANENT, RÀPID I ECONÒMIC
CARRER CUARTEL, 31 TEL. 26 05 23
S'ARENAL DE MALLORCA

COL·LEGI LLADÓ
CENTRE HOMOLOGAT
— TÈCNIC ADMINISTRATIU 1er.
I 2on. CURS, SUBVENCIONAT
— B.U.P. 1er. I 2on. CURS.
INSCRIPCIÓ — C/ CASTILLEJOS, 45
COL·L D'EN RABASSA
TLF. 26 80 65 - 26 05 26

ELECTRONICA EL GAUCHO
Reparacions de TV — vídeo — Radio etc;
C/ de Mallorca, 2 tel. 263423 S'Arenal

GRAELLA-GRILL LOS CONDES

N'Antoni convidarà als amics, que hi vegin a torrar, a una copa.
Carrer Berlín, 5. S'ARENAL DE MALLORCA

Cada vespre, marxa.
Els dissabtes i diumenges,
marxa a tope.

Safó's
MUSIC BAR

Carrer Pere Bartomeu
Salvà-Balneari 6
S'Arenal de Mallorca.

Les receptes de Ca'n Rattier

De la mà del cuiner de Ca'n Rattier (jove cuiner mallorquí que va aprendre de mestres italians ja fa un estol d'anys), de la seva mà, deiem, aniran sortint receptes de cuina italiana a aquesta secció (una cada mes).

Començarem aquesta setmana amb una recepta fàcil i bona de fer, encara que dugui un poc de temps de preparatius, la lasagna.

Abans hem de dir que és un tipus de lasagna dels més senzills (com sabran tots els bon afeccionats a la cuina italiana, n'hi ha un parell de classes, de lasagna).

INGREDIENTS: (per a quatre persones).

Un paquet de fulls de pasta d'espinacs per a fer lasagna.

1/4 de litre, aprox. de salsa bolognesa (si no la sabu fer no deixeu de mirar aquest apartat perquè, prest o tard, sortirà).

1 litre de beixamel.

1/2 quilo de mozzarella o formatge fresc.

Mantequilla, formatge

ratllat i mantega de porc.

Se posen els fulls de pasta dins aigua bullent, amb una mica d'oli perquè no s'aferrin, i se'ls hi deixa aprox. vint minuts. Quan vegi que ja estan cuits (igual que la pasta dels canelons) els pot treure i aficar davall aigua freda perquè s'aturi la cocció. Untar amb la mantega una palan-gana fonda que es pugui posar al forn. Posar una primera capa de pasta i a continuació una de salsa bolognesa, continuar amb una altra de pasta i la següent de beixamel, la mozzarella, tallada a trossets petits, es posa damunt la beixamel. A continuació, es torna a repetir tota l'operació (és a dir, es posa una altra capa de tot) i s'acaba la feina amb una darrera capa de beixamel amb la mozzarella (o formatge fresc si no n'aconseguiu) i formatge ratllat i trossets de mantega per adornar. Se posa al forn i se li deixa de vint minuts a mitja hora. Serà cuit quan la cuberta sigui ben daurada.

La llibertat

En motiu d'una cru-
del i absurda guerra entre
germans, aquell Hospital ha-
via quedat militaritzat. Com
tota la resta del País aquell
Centre de salut estava diri-
git, controlat, esclafat... per
una dictadura. Tots els po-
ders estaven en mans d'un
General-metge.

Com Cap d'infermeres
hi havia hagut, a aquesta
clínica pública, una dona
de bandera, una real femel-
la, agosarada, feïnera, justa,
creativa... Per estalviar-me
adjectius i frases fetes us
revelaré el seu nom, perquè
ell tot sol descobreix tot el
màgic encís. L'ànima
d'aquell hospital nomia Lli-
bertat.

Un dels primers plan-
tejaments, gairebé el més
important, que es va fer el
Director-dictador va ser, per
dir-ho d'una forma planera,
com aturar els peus a Na
Llibertat.

Des d'un subconscient
retorçut, passant per unes
tècniques clíniques, no se li
ocorregué, a aquell fill de re-
presió, altra ardit que engui-
xar una cama a la infermera.
Na Llibertat, per no ser-hi
de més, es deixà immobi-
litzar dins un feixuc embol-
lic de guix, la seva cama,
falaguera i sana, talment
com si la tengués rompuda.

I així, aquella real dona
de bandera, anys i planys,
va arrossegar-se amb crosse-
s, presonera d'aquells grills,
aparentment terapèutica. El
Dictador tenia el rostre
d'explicar que sense aquell
estaló terapèutic Na Lliber-

tat s'hauria convertit en una
bruixa destructiva anomena-
da Llibertinatge.

Hi havia, també, en
aquell Hospital un grup de
metges joves que, talment
com l'Infermera suportaven,
moltes voltes a cops de càs-
tic, les endemeses del Dic-
tador. Aquells professionals
eren —al manco ho sembla-
ven en aquells moments—
uns homes de bona fe, hon-
rats i valents. Es trabaven,
encara que clandestina-
ment, molt sovint, amb
Na Llibertat. Fins i tot, de
vegades, la treien,
d'amagat, a donar un tob fo-
ra de la clínica-presó. El re-
sultat d'aquestes sortides,
quan s'entemien el Dictador,
era un afegit de guix a la
pesada trava de Na Lliber-
tat.

Aquelles trobades sub-
versives acabaven sempre
amb la mateixa proclama-
ció: «Quan destronem el
Dictador la primera cosa
que farem, estimadíssima
heroïna nostra, serà llevar-
té el guix, perquè tornis a
ser l'ànima de l'Hospital, el
goig i el coratge dels malalts.

Arribà el dia en que,
amb tots els honors del
món, el Director va morir
al llit.

Aquells metges assoli-
ren el Poder de l'Hospital.

Na Llibertat —innocent,
la pobrissona—, va anar
tot d'una al despatx del nou
Director perquè li esban-
drís el guix de la seva ca-
ma que la feia coixa sense
ser-ho de cap de les mane-
res.

Aquí va començar l'es-
garriós desgany.

Aquell grup d'ex-re-
volucionaris, ara en el Po-
der, parlaren a Na Lliber-
tat d'estratègies, de perills
de cop d'Estat, de prudèn-
cies, de la conveniència de
no molestar els amics del
Dictador difunt, de la ne-
cessitat de cloure les anti-
gues ferides sense remoure

les nafres passades... Fins i
tot n'hi va haver que ten-
gueren la barra de dir-li que
pel seu propi bé era conve-
nient anar llevant la trava
gradualment.

Passant de les paraules
als fets aquells democràtics
directors substituïren el
guix del Dictador amb una
bena elàstica. Vista de lluny
semblava que Na Llibertat

encara anava enguixada.

M'agradaria poder aca-
bar ara mateix, però la nos-
tra història té un final
molt trist, que anunciaré
sense cap floritura.

Aquells fills de la nova
democràcia estregueren de
tal forma la bena legal que
la cama de Na Llibertat,
mancada de la necessària
circulació de la sang, co-

mença a gangrenar-se.
Aquells nous dictadors
constitucionals, segons
deien ells, per evitar mals
majors, tallaren la cama a
Na Llibertat.

Jaume Santandreu

Por fuera, y por dentro

Si el edificio o la vivienda donde usted reside habitualmente tiene más de 10 años y precisa obras de rehabilitación, ahora puede acogerse a los beneficios que concede el Estado para mejora del Patrimonio Inmobiliario.

POR FUERA Y POR DENTRO

Para reformas comunitarias (fachadas, portales, aislamientos, calefacción, etc.), y para mejoras en su vivienda (Nuevas instalaciones, cocina, baño, carpintería, etc.).

CON SUBVENCIONES Y CON CREDITOS

Estas ayudas se traducen en subvenciones personales y en créditos de bajo interés con devoluciones aplazables hasta 13 años.

Infórmese en: Palma: Avda. Alejandro Rosselló, 13-A. Inca: Estrella, 19-2º-C. Manacor: Peral, 7-Entlo. Mahón: Rosario, 12. Ibiza: Isidoro Macabich, 38-1º. En Ayuntamientos, cajas de ahorros, Caja Postal y Banco Hipotecario.

Plan de Rehabilitación de Edificios y Viviendas

NOMBRE:
DOMICILIO:
POBLACION:
Avda. Alejandro Rosselló, 13-A.
07002 Palma de Mallorca

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES
I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

